

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 12.

Fjerde Sessions anden Samling.

7de Møde.

Tirsdagen d. 15. Marts.

(Forts.).

G. Winther: Der var en anden æret Taler, som troede at burde fraraade at gaae ind paa dette Lovforslag, eller idetmindste sagde, at vi ikke gjerne burde gaae ind derpaa, fordi det kunde bevirke en Udsættelse af den Tid, da vi fik en ny Communallov. Dmtrent for tre Aar siden tillod jeg mig at forelægge dette Thing et Forslag til en Lov om en mere til Forholdene svarende Indretning af Amtsraadene. Dengang brugte man det Samme som et Middel til at faae mit Forslag lagt tilside. De Mænd, der dengang fraraadede at gaae ind paa Lovforslaget, som jeg havde stillet, fordi det skulde sinke en Communallovs Udkomme, de have imidlertid ikke anstrengt sig for selv at bringe Noget frem, der kunde afløse den nuværende Communallov. Det Forslag, der kom frem fra en vis Side, blev taget under langvarig Behandling, fremkaldte en vidtløftig Comiteebetænkning og var dermed færdigt. I det opløste Folkething blev Sagen ikke engang af dem, der havde havt Sæde i Comiteen paa ny lagt frem. Jeg seer saaledes ikke, at de Raad, der komme fra den Kant, have videre at betyde, de have ikke den Betydning, at man fra den Side af er overordentlig ivrig, for at en Forandring af Communalloven skal komme frem, og af den Grund troer jeg heller ikke, at man skal tage stort Hensyn til deres Raad.

Jeg for min Part skulde aldrig stemme for denne Valglov, dersom der ikke deri dog var et Princip gjort gjældende, som afhjælper en stor Uretfærdighed, det er nemlig dette (C. Knudsen: Maa jeg bede om Ordet!), at det dog nu vil lykkes Huusmandsclassen at faae nogen Indflydelse paa Communens Anliggender (C. A. Hansen: Maa jeg bede om

Ordet!), til hvis Midler de maae bidrage lige saavel som Gaardmændene. Den hele Lov er efter min Mening meget for kunstig, den er sammensat med saa mange Garantier, at man skulde troe, det var et farligt Folkeskærb, der kunde blive Tale om at ville faae Valgret i Kommunen, hvis den ikke blev saa kunstig. Der er ikke destomindre af en anden Rigsdagsmand forlangt yderligere Garantier; det forekommer mig, at man maa have en meget slet Tiltro til Beboerne i Kommunerne, naar man har tænkt sig, at det var nødvendigt at have større Garantier end dem, som her ere foreslaede.

Jeg for min Part har Meget imod, at Sognepræsten kan være Medlem af Sogneforstanderskabet uden Valg; det er, synes mig, tilligemed Amtmandens Sæde i Amtsraadet uden Valg, en, ja jeg vil ikke kalde det Blet paa Loven, thi den er i det Hele taget ikke af den Art, at der er Grund til at beklage Bletter paa den, saaledes forekommer det mig; men det er aabenbart, at det er en Nægtelse af, at Kommunerne dog kunne komme til selvstændigt at styre deres Anliggender, naar Amtmanden og Præsten skulde kunne faae Stemme og Indflydelse paa, hvorledes Communens Sager skulle afgjøres. Det var, forekommer det mig, rigtigt, hvis man endnu i nogen Tid havde ladet Præsten være Medlem af Sogneforstanderskabet uden Valg, men ogsaa uden Stemmeret, og ligeledes, ifald man havde ladet Amtmanden være Medlem af Amtsraadet paa de samme Betingelser, fordi man maaskee endnu kunde trænge til nogen Villedning i de communale Sagers Styrelse, men, som sagt, at lade dem beholde Stemmeretten, det viser, at man endnu ikke har troet at turde indrømme Kommunerne det, som Grundloven dog har tilsagt, at de skulle have, nemlig selvstændig Styrelse af deres egne Anliggender.